

РЕШЕНИЕ
№ 2
В ИМЕТО НА НАРОДА
гр. Перник, 25.01.2011 г.

Административен съд- Перник, втори касационен състав, в публично съдебно заседание на деветнадесети януари, две хиляди и единадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: СТЕФАН СТАНЧЕВ

ЧЛЕНОВЕ: ЕМИЛИЯ ИВАНОВА
СЛАВА ЕЕОРЕИЕВА

при секретаря А.М. и в присъствието на прокурор Стефанова, като разгледа докладваното от съдия Ееоргиева К. Н. А. Х. Д № 182 по описа за 2010 година на Административен съд- Перник, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, във връзка с чл. 63. ал. 1, предл. 2 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на С.Т.П. с ЕГН ***** *** против решение № 682/12.11.2010 г. по н. а. х. д. № 938 по описа за 2010 г. на Районен съд- Перник. С атакуваното решение с потвърдено наказателно постановление № 524/02.06.2010 г. на Началник сектор „ШГ при ОД на МВР- Перник, с което на С.Т.П. са наложени следните административни наказания: " глоба" в размер на 150 лв. и „лишаване от право" да управлява МПС за срок от 1 месец на основание чл. 182, ал. 1, т. 4 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) за извършено нарушение на чл. 21, ал. 2 от ЗДвП, както и са и отнети 7 контролни точки на основание Наредба № 13- 1959.

В касационната жалба, се излагат съображения за неправилност на решението поради нарушение на материалния закон и съществено нарушение на процесуални правила- касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и 2 от НПК. На така посочените основания жалбоподателката моли за отмяна изцяло на потвърдителното решение на районния съд като неправилно и произнасяне по същество, чрез отмяна на процесното наказателно постановление.

Касационният жалбоподател не се явява в съдебно заседание и не изпраща представител. Преди касационната инстанция са постъпили писмени бележки, в подкрепа на твърдяното в жалбата, от процесуалния представител на жалбоподателката- адв. Любен Личев.

Ответникът по жалбата, ОД на МВР- Перник, редовно призован не се явява, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Окръжна прокуратура- Перник, чрез прокурор Стефанова дава заключение, че жалбата е неоснователна, поради което следва да се остави без уважение, а решението като правилно и законосъобразно трябва да бъде оставено в сила.

Административен съд Перник, след като разгледа делото по реда на чл. 217 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), взе предвид наведените от жалбоподателя касационни основания, прецени събраните по делото доказателства и доводите на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в срок и от страна в административнонаказателното производство, поради което ес дължи нейното разглеждане по същество.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна. Съображенията за това са следните:

Изложените от жалбоподателя касационни доводи за обжалване на решението на първоинстанционния съд не се подкрепят от доказателствата, събрани и обсъдени поотделно и в съвкупност пред въззивната инстанция.

Районен съд гр. Перник е възприел фактическите обстоятелства от данните внесени чрез събиране на всички необходими и възможни за изясняване на делого доказателства, като не е допуснал процесуално бездействие в нарушение на разпоредбите на чл. 13 и чл. 107, ал. 2 и ал. 3 от НПК, във вр. с чл. 84 от ЗАНН. Възприел е фактическата обстановка по делото въз основа на представените по делото писмени и гласни доказателства, а именно: ЛУЛИ №524/23.05.2010 г. и издаденото въз основа на него ПП; Заповед на Министър на вътрешните работи за определяне на държавни служители от МВР, които да извършва]' контролна и административнонаказателна дейност по ЗДВП; разпечатка от Трафик Радар ТК4 от дата 08.07.2010 г за данните от 23.05.2010 г. и час 20.24; Писмо от Български институт по метрология, Главна дирекция „Мерки и измервателни уреди“; списък на преминалите последваща проверка за техническа пригодност радарни скоростомсри, както и показанията на актосъставителя Нмил Костурков.

Така от фактическа страна е установено, че на 23.05.2010 г. в 20.24 п в гр. Перник на път I- 6 с посока към гр. София, на 100 м преди пътен възел „Хумни дол“ С.Т. управлява автомобил със скорост от 76 кт/ Б при въведено с пътен знак В26 ограничение на разрешената скорост от 40 кт/ Б. Превिшението на скоростта с фиксирано с техническо средство Трафик Радар ТК 4 №101, като регистрираните с него данни са показали на водача. Жалбоподателката е подписала АУАП с възражение и несъгласие по отношение данните от скоростомсра. Така описаната фактическа обстановка е потвърдена и от показанията на актосъставителя Костурков.

Вследствие на така установената фактическа обстановка пернишкият районен съд е приел от правна страна, че АУАН и издаденото въз основа на него наказателно постановление са издадени от компетентни органи и в съответствие с изискванията на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН, без допуснати съществени процесуални нарушения, накърняващи правото на защита на жалбоподателя или опорочаващи издадения правораздавателен акт, които да съставляват основания за неговата отмяна. Настоящата инстанция споделя изцяло тази позиция на Районен съд гр. Перник.

Жалбоподателката твърди, че решението е постановено в нарушение на материалния закон, тъй като е приложена правна норма, която не би следвало да бъде приложена. Настоящият съдебен състав не откри такова несъответствие.

Твърди се, че извършеното на отразеното в акта нарушение не с безспорно доказано пред въззивния съд. Административен съд Перник не намира това за основателно. В хода на съдебното следствие районния съд е събрал достатъчно доказателства относно нарушението и вината на Жалбоподателката, които е обсъдил поотделно и в съвкупност, вследствие което мотивирано се е произнесъл. От друга страна няма ангажирани от Жалбоподателката доказателства, че така посочените дата, час и параметри на нарушението, в случая превишаване на скоростта, не се отнасят за процесния случай и не отговарят на действително фиксираните с техническото средство. Бланкетните твърдения относно издоказаност на нарушението сами по себе си нямат доказателствена стойност в обратна посока.

Жалбоподателката твърди, че съдът при вземане на решението си е дал вяра единствено на свидетелските показания на актосъставителя, като с приел за доказателство само извлечението от паметта на радара, както и справката за успешно преминалата последваща техническа проверка на последния, като обстоятелствата около извършване на нарушението са останали неизяснени. Настоящият съдебен състав не намира основание и 15 това твърдение.

На първо място съгласно разпоредбата на чл. 189, ал. 2 от ЗДвП „редовно съставените актове по ЗДвП имат доказателствена сила до доказване на противното." Нито пред районния съд, нито пред настоящата инстанция са установени нередовности по отношение на АУЛН и издаденото въз основа на него НП. Напротив, установено е че са съставени при спазване на изискванията на закона.

Административен съд гр. Перник намира, че жалба о подателката е нарушила виновно забраната на чл. 21, ал. 2 от ЗДвП, с което е осъществила състав на административно нарушение, поради което правилно и законосъобразно е административно санкционирана на основание чл. 182, ал. 1, т. 4 от ЗДвП. Това е безспорно установено и пред административния орган, и в хода на съдебното следствие пред районния съд.

От друга страна административните нарушения свързани с неспазване правилата за движение по пътищата и поведението на водачите, свързано с избора на разрешена скорост на движение, се установяват чрез използване на технически средства, спрямо които законодателят е установил определени изисквания. В конкретния случай нарушението е констатирано именно по този начин - с техническо средство, описано в АУЛН и НП по вид и идентификационен номер. Видно от приетото по делото от районния съд като доказателство писмо от Българския институт по метрология в отговор на запитване, Трафик Радар ТК 4 е вписан в регистъра на одобрените средства за измерване под №2051. От писмото е видно че срокът на валидност на радара е до 22.04.2007 г. Съгласно чл. 30, ал. 5 от Закона за измерванията след изтичането на този срок на валидност, намиращите се в употреба средства за измерване, които отговарят на одобрения тип, се считат за одобрен тип, като формата за контрол след това е именно последващата проверка, която удостоверява това съответствие с одобрения тип. Пред съда е представен списък на успешно преминалите последваща проверка радарни скоростомери, в който списък е и радар №101. Така скоростомерът, който служителите на сектор „ПП" са използвали е годно техническо средство със срок на валидност на последващата проверка до 17.03.2011 г..

Така след законосъобразно проведено съдебно следствие, районният съд подробно и прецизно е изяснил фактическата обстановка, а изводите са направени след анализ на събраните по делото доказателства.

Във връзка с твърдението на жалбоподателя за непригодност на скоростомера съгласно текста на чл. 165, ал. 2 от ЗДвП отново е налице необоснованост. Споменатият текст гласи, че: при изпълнение на функциите си и за установяване на нарушенията по ЗДвП, определените от министъра на вътрешните работи служби имат право, да използват технически средства или системи заснемащи или записващи датата, точния час на нарушението и регистрационния номер на автомобила. Тази норма регламентира правото на органите на „ПП" да използват споменатите технически средства, които да имат една, две или всички от изброените възможности и не установява никакво условие по отношение вида на данните, които те регистрират. Изискванията по отношение на средствата за измерване са установени в Закона за измерванията и издадените въз основа на него Наредби. Но предвид факта, че използваното техническо средство не е фиксирало регистрационния номер на автомобила, последният е установен от автоконтрольора и лицето подписало АУАН като свидетел, а нарушителката не е възразила срещу това.

Твърдението, че Трафик Радар ТИ 4В не отговаря на изискванията по чл. 746 на Наредбата за средствата за измерване, които подлежат на метрологичен контрол, също няма своето основание. Текстът на посочения член гласи, че „конструкцията на скоростомера трябва да позволява да се индивидуализира превозното средство, чиято скорост е измерена, включително при движение на две или повече превозни средства... Съгласно техническото описание и инструкция за експлоатация на Трафик Радар ТК 4П "селективността на радара по скорост позволява в общия случай да се измери скоростта на лек автомобил, без измерването да се смущава от движещ се до него друг автомобил, освен в случаите когато се

движат в близост до радара или закриват пряката видимост до по-бързото МИС. В този случай се блокира измерването". Така е налице изпълнение на условието и по ал. 1 и по ал. 2 на чл. 746 от Наредбата, която алинея втора упоменава, че ако „радарът не може да изпълни това изискване, той трябва да анулира резултатите от собствените си измервания, когато две ПС пресичат радарния лъч едновременно, но с различна скорост." Всъщност по делото не са налице данни в АУЛН или по време на съдебното следствие да е възразено от санкционираната П. за движение на две или повече МИС в момента на регистриране на нарушението. В АУАН е записано, че автомобилът с бил сам в обсега на радара, а възражения, още повече доказателства от жалбоподателя в обратна посока не са направени или представени.

На следващо място в жалбата се твърди, че районният съд не е установил наличие на съществено нарушение по отношение изискванията на ЗАПИ за реквизити на АУАН в чл. 42 от ЗАНН, конкретно- липса на описание на нарушението и на обстоятелствата, при които то е извършено. В тази връзка следва да се отбележи, че в преценката си дали да издаде ШГ административнонаказващият орган се основава на констатациите в акта за установяване на нарушението, които при условията на чл. 189, ал. 2 от ЗДвН и в рамките на производството по налагане на административни наказания се считат за верни до доказване на противното. Още повече, че нередовност в АУАН, съгласно разпоредбата на чл. 53, ал. 2 от ЗАНН, която не буди съмнения относно извършването на нарушението, самоличността на нарушителя и неговата вина, не възпрепятства издаването на ШП. В производството пред Районен съд гр. Перник не са посочени и представени доказателства, различни от тези в административнонаказателното производство, които да оборят констатациите направени 15 АУАН по отношение на регистрираното нарушение и неговото авторство и така възпроизведени и 15 НИ. Още повече, че нарушението и обстоятелствата по извършването му са точно и ясно описани, като в случая не е необходимо повсестователно изложение на фактите.

Предвид всичко гореизложено, при разглеждането на делото пред касационния съд и извършената служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 от АПК по отношение на валидност, допустимост и съответствие с материалния закон- пороци, които да съставляват касационни основания за отмяна на потвърдителното решение на Районен съд гр. Перник, не се установиха. Съдебният акт е правилен и законосъобразен и като такъв, следва да бъде оставен в сила.

Водим от гореизложеното Административен съд- Перник

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 682/12.11.2010 г. по и. а. х. д. №938 по описа за 2010 г. на Районен съд- Перник, с което е потвърдено наказателно постановление № 524/02.06.2010 г. на Началник сектор „ПП" при ОД на МВР- Перник

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/

ЧЛЕНОВЕ: 1. /п/
2. /п/